

hæves, at Medlemmerne maa være solidarisk ansvarlige. Jeg vil oven i Købet hellerø omskrive det saaledes, at der maa kræves solidarisk Ansvar hos Medlemmerne af den paagældende Forening, og at der maa være ganske særlige Omstændigheder til Stede, for at der skal kunne indrømmes Afgivelser derfra. Derved holder man sig en Mulighed aaben, uden at jeg for Resten tror, at der nogen Sinde er blevet indrømmet saadanne Afgivelser, men ganske bestemt kan jeg ikke sige det. Herved kommer jeg ind paa det, som den ærede sidste Taler, det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), berørte, nemlig Muligheden af, at man kunde vige bort fra dette solidariske Ansvar, naar Halvdelen af Laanesummen var afdraget, eller man i alt Fald med Laanesummen var naaet ned til Halvdelen af Ejendomsskylden. En saadan Affattelse af Bekendtgørelsen, som jeg nu omtalte, vilde tillade noget saadant, hvis man fandt det rimeligt. Man kunde altsaa imødekomme det ærede Medlem paa dette Punkt, men det er ikke noget, der straks skal gøres, det er noget, der først senere vil kunne komme under Overvejelse, og jeg kan ikke tage bestemt Stilling til det nu.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) erklærede sig tilfreds med, at der nu i Folketinget var indsat en Bestemmelse om, at der skulde være et Tilsyn med Byggeforeningerne. Naturligvis har det ærede 8de kongevalgte Medlem (Trier) Ret i, at naar der i Loven staaar, at Tilsynet skal føres med de Byggeforeninger, der „andrager“ om Statslaan, maa deri ligge, at Tilsynet skal fortsættes bag- efter, men i samme Øjeblik Foreningen andrager om Statslaan, begynder Tilsynet, idet man saa maa passe paa, at der opføres de sunde og gode Bygninger, som Loven forudsætter. Den ærede første Taler (Niels Rasmussen) mente, at der ikke tidligere havde været et saadant Tilsyn, men der *har* tidligere bestaaet et saadant; Tilsynet blev ført af en udmærket Murer- mester, hvad der maaske vil tilfredsstille det ærede Medlem noget. Den paagældende gjorde vist sine Sager meget godt, men efterhaanden, da der ikke stod noget om et saadant Tilsyn i Loven, og da der heller ikke blev forlangt noget saadant i Rigs- dagen, kom man bort derfra, og der var ingen Nødvendighed derfor efter Finans- ministeriets Opfattelse. Nu da Loven har faaet en anden Form, vil der heller ikke være noget i Vejen for at udvide Tilsynet

paa en saadan Maade, at det bliver vir- kelig effektivt.

Jeg kommer herved ind paa det, som blev berørt af det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Theilmann), som spurgte, om Værdiforøgelsen kan regnes til Overskud. Der staaar nemlig i Loven: „at fremkommet Overskud anvendes til Fremme af Foreningens Formaal“. Som jeg har tilladt mig at anføre i det andet Ting, er det jo en Art historisk Bemærkning. Der stod oprindelig, at „muligt Overskud“ skulde anvendes til Fremme af Foreningens For- maal. Jeg rettede dette Udtryk til „frem- kommet Overskud“, thi det er dog tvivl- somt, hvorvidt „muligt Overskud“ kan an- vendes til noget som helst. Nu spurgte det ærede 4de Medlem for 6te Kreds mig om, og dette Spørgsmaal blev ogsaa rejst nede i det andet Ting, hvorvidt en samfundsskabt Værdiforøgelse — det var det Udtryk, som blev brugt — skal kunne regnes for Overskud, og om Finans- ministeriet skal sørge for, at en saadan af Samfundet skabt Værdiforøgelse regnes til det Overskud, som Foreningen skal an- vende til sine Formaal. Dertil maa jeg svare det samme, som jeg har svaret i det andet Ting, at jeg forstaaar Loven saaledes, at naar den nu vedtages, kan Finansmi- nisteriet ikke stille noget som helst Krav om, at der i en Byggeforenings Vedtægt indføres en Bestemmelse i den Retning. Det har Finansministeriet ikke nogen som helst Ret til, og jeg kan tilføje, at jeg ikke har set, at nogen Byggeforening tid- ligere har henvendt sig til Finansministeriet, hvor der fandtes noget saadant. Tvært- imod foreligger det modsatte Tilfælde, idet man, hvor der var ligesom en Art Mulig- hed for, at det Medlem, der vilde træde ud, skulde betale mere, end han selv havde indskudt, fra Foreningernes Side netop har fordret, at det skulde være saaledes, at naar et Medlem havde betalt sit Hus, fik han det kvit og frit, uden at have mere at er- lægge. Finansministeriet har altsaa ingen Ret til at forlange noget saadant, men hvis der indføres Regler af denne Art i de kommende Byggeforeninger, er det klart, at Finansministeriet, naar det nu skal føre Tilsyn med Lovens Overholdelse baade i det enkelte og i det hele, ogsaa maa paase, at en saadan Vedtægsregel overholdes. Hvorledes den kommer til at lyde, om der overhovedet foreløbig kom- mer til at foreligge nogen saadan Ved- tægsregel, kan jeg intet sige om. Det har Finansministeriet som saadant intet at